

TẠI SAO CẦN PHẢI NOI GƯƠNG NHỮNG NHÀ LÃNH ĐẠO HỌ NGÔ?

Người chuyển bài: Việt Sĩ

Lời trần tình: Trước hết, phải trần tình rằng người viết là thế hệ hậu bối, không có duyên được tận mắt chứng kiến, tận tai nghe thấu những sự kiện tang thương đã xảy ra trên đất nước Việt Nam trong những thời kỳ loạn lạc. Cũng không được chứng kiến những màn đấu tố, cướp của, giết người man rợ của lũ Việt Gian khoác áo Cộng Sản. Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa là không thể biết sự thật và cũng không thể là không có quyền phán xét hay tìm hiểu sự thật. Lịch sử nước nhà thực sự đã bị bóp méo theo những chủ ý nhất định của những kẻ muốn thủ lợi vì sự bóp méo đó. Do quyền lợi cá nhân, do quyền lợi phe nhóm, do quyền lợi gia đình hay dòng họ. Nhưng cho dù vì bất cứ quyền lợi gì đi chăng nữa, thì đó vẫn thật sự là một tội ác với dân tộc Việt Nam, là trọng tội với Tổ Quốc Việt Nam.

Cũng rất may, hồn thiêng sông núi vẫn còn, anh linh nước Việt vẫn còn nên những tư tưởng, di sản của văn minh nước Việt vẫn còn, giống như ai đó đã từng nói: “Tiếng Việt còn, thì nước Việt còn”. Người viết bài này xin viết ra đây những dòng thô thiển để bày tỏ suy nghĩ của một người thuộc thế hệ trẻ đang tìm một con đường cứu đất nước thoát khỏi họa diệt vong. Chuyện này là thực sự hiện hữu và nó sẽ không còn xa nữa, khi đất nước của chúng ta đã thực sự mất chủ quyền khi những tên Việt Gian núp dưới chiếc áo Cộng Sản để làm tay sai cho Tàu Cộng và các nước ngoại bang khác đang dùng vũ lực để nắm quyền cai trị. Vì vậy, nếu có những sai sót, mong rằng sẽ được quý bậc trưởng thượng, là những nhân chứng lịch sử đóng góp. Cũng phải nói cho rõ ràng, quý bậc trưởng thượng ở đây là người viết muốn ám chỉ đến những người Quốc Gia Chân Chính với tấm lòng vì dân vì nước thật sự, chứ không phải là những lũ cò mồi, nằm vùng, hoặc những loại đón gió trở cờ đang xuất hiện nhan nhản trong xã hội Việt Nam và kể cả ở Hải Ngoại cũng không ít.

Lịch sử Việt Nam chúng ta gắn liền với việc chống chọi với giặc ngoại xâm, mà bề dày của nó là chống lũ xâm lược phương bắc. Nhờ có ý chí quật cường của những người con dân nước Việt mà độc lập của Việt Nam vẫn được duy trì, bảo tồn, và phát triển cho đến ngày nay. Tuy nhiên, cái giá phải trả đó không hề nhỏ, hầu hết các di sản văn hóa của dân tộc hoặc đã bị đánh cắp, hoặc bị tiêu hủy hoàn toàn. Kẻ thù của chúng ta đã làm chuyện này vì chúng âm mưu một kế hoạch tiêu diệt dân tộc Việt Nam để chỉ ít nếu có độc lập chúng ta cũng không thể mạnh hơn chúng được. Đó là thực tế. Sau khi dành lại được độc lập nhờ những xu thế không thể đảo ngược từ những ảnh hưởng chính trị ngoại giao của những nước lớn trên thế giới, những trí thức yêu nước chân chính vẫn còn, và họ đã làm tất cả để có thể khôi phục một Việt Nam què quặt sau đêm trường cai trị tàn bạo của thực dân Pháp. Tuy nhiên, vận may duyên lành đã không đến với dân tộc Việt Nam chúng ta bởi bên cạnh những người yêu nước, những sĩ phu chân chính, trong số những người Việt Nam chúng ta còn tồn tại những con chó ghẻ, những kẻ sẵn sàng vì quyền lợi cá nhân nhỏ nhoi mà chấp nhận bán đứng tiền đồ của dân tộc cho ngoại bang. Việt Gian Cộng Sản là một ví dụ điển hình.

Việt Gian Cộng Sản được sinh ra vì quyền lợi bành trướng ảnh hưởng của Cộng Sản Nga, vốn chỉ mượn cái áo hiên lành của chủ nghĩa xã hội Mark để dùng đó làm phương tiện cạnh tranh ảnh hưởng với các nước Phương Tây vốn đã vượt xa nước Nga về trình độ khoa học, kỹ nghệ, và khoa học. Từ đó, đế quốc đỏ Nga Cộng tham vọng muốn dành giết những thuộc địa của thế giới tư bản xanh (tư bản Phương Tây), chính vì vậy Lenin đã lợi dụng chiêu bài giải phóng thuộc địa để đào tạo một thế hệ những tay sai đặc lực phục vụ cho quyền lợi của đế quốc đỏ. Đây là hiện thực không thể chối cãi, bởi di sản đồ sộ của tài liệu Đại Học Phương Đông vẫn còn được Nga lưu trữ. Và tất nhiên, những tên Việt Gian tiêu biểu của bè lũ Cộng Sản Việt Nam là những tên tay sai trong số đó. Hồ Chí Minh mặc dù chưa từng được nằm trong danh sách mà những tên thực dân đỏ chú ý đào tạo, song hẳn lại là một tên tay sai tỏ ra đặc lực nhất. Bằng đủ những ngón nghề tiểu xảo của một tên lưu manh siêu hạng hẳn đã lần lượt trừ khử tất cả những đối thủ có trọng lượng của hắn để leo đến vị trí của một tên tay sai đặc lực nhất cho cả đế quốc đỏ Nga Cộng và Tàu Cộng đại hán bành trướng. Hẳn đã thành công, và tất nhiên, sự thành công của hắn cũng như Tàu đỏ, Nga đỏ, đã là một tai họa cho dân tộc Việt Nam.

Nhưng may mắn vẫn chưa hẳn đã rời bỏ dân tộc Việt Nam, chúng ta đã từng có một nửa giang sơn của tiền nhân để lại. Nơi đó, đã là chốn an toàn trú ẩn cho những chiến sĩ Quốc Gia Chân Chính. Chúng ta đã có cơ hội để bảo vệ sự độc lập ấy, để rồi nuôi hy vọng một ngày sẽ đuổi lũ bán nước ra khỏi bờ cõi để giành lại toàn vẹn lãnh thổ. Chúng ta đã từng có những nhà lãnh đạo anh minh, đạo đức, và sáng suốt để nhìn ra được con đường đi cho dân tộc. Nhưng, điều quái ác đã xảy ra cho dân tộc Việt Nam của chúng ta suốt chiều dài lịch sử vẫn là những chữ nhưng. Chúng ta đã để cho lũ ngoại bang sử dụng những tên tay sai mang dòng máu Việt để tiêu diệt những người lãnh đạo kiệt xuất đó rồi thay thế vào đó là những kẻ bất tài vô hạnh để dẫn tới cái ngày Miền Nam bị hoàn toàn sụp đổ. Chắc hẳn không phải cần nói thêm nữa, độc giả cũng có thể biết được người viết đang ám chỉ đến ai. Đó chính là cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm và người bào đệ của ông là Ngô Đình Nhu. Thảm cảnh diễn ra vào ngày tang thương không chỉ cho gia đình họ Ngô mà cả cho dân tộc như thế nào thì người viết sẽ không đi sâu vào chi tiết để bàn sâu thêm bởi sự việc đã được những chứng nhân lịch sử viết lại khá nhiều. Trong khuôn khổ bài viết này người viết sẽ chỉ đề cập đến những gì mà 2 người anh hùng dân tộc này đã làm và để lại cho chúng ta trong quá khứ.

Các ông Ngô Đình Diệm, Ngô Đình Nhu, và những người anh em khác trong gia đình họ Ngô Đình được giáo dục và hun đúc tinh thần yêu nước nhờ truyền thống Nho Giáo lâu đời. Có lẽ cũng chính vì được nuôi dưỡng trong một gia đình có truyền thống yêu nước như vậy, nên những người con trưởng thành từ gia đình họ Ngô Đình đặc biệt là các ông Ngô Đình Khôi, Ngô Đình Diệm, và Ngô Đình Nhu đều thể hiện lòng ái quốc tốt bụng. Lòng yêu nước tồn tại trong các ông đã biến thành những vũ khí làm cho kẻ thù phải nể sợ. Không phải tự nhiên mà tên giặc đại gian ác, lăm mưu mô xảo quyệt như Hồ Chí Minh phải chịu thua trước khí phách kiên cường của cố Tổng Thống Ngô Đình Diệm, bởi

trong hoàn cảnh dù tay không tác sát lại nằm trong tay giặc, nhưng ông đã khẳng khái vạch mặt Việt Gian của Hồ bằng câu hỏi “Tại sao ông giết anh tôi?”. Câu nói đó ắt hẳn một người bình thường khó có thể làm được trong hoàn cảnh ấy, bởi Hồ lúc đó đầy uy quyền và dưới tay hắn là cả một băng nhóm du côn tàn bạo giết người không ghê tay. Thêm nữa, đứng trước nguy cơ bị thiệt hại tính mạng mà chính ông biết rõ hơn bao giờ hết nhưng ông đã không chịu lùi bước, không chịu nhượng bộ với những kẻ giết mướn khi ông nói: “Mình là Tổng thống thì phải giữ tư thế của vị Tổng thống. Dầu mình chết cũng là vị Tổng thống”.

Ở đây, rõ ràng câu nói của ông Ngô Đình Diệm đã thể hiện nguyên tắc “Chính Danh” trong Nho Giáo, không phải là sự tham quyền cố vị, bởi nếu tham giữ quyền lực, ông có thể mưu cầu một cuộc đảo tầu để một ngày kia quay về trị tội đám phản loạn, cũng không phải là ông không biết mình sẽ phải chết, bởi nếu không ông đã không nói đến cái chết đang cận kề. Khí tiết của một người làm việc vì đất nước đã khiến ông dám hy sinh để giữ thể diện cho Quốc Gia, cho gia đình, khi chấp nhận cái chết nhẹ tựa lông hồng chứ không uơon hèn để ngoại bang có thể coi thường tư cách của dân tộc hoặc bản thân ông. Trái lại, sau khi đã đảo chính thành công chỉ tốn vài trăm ngàn dollard, Lyndon B. Johnson đã gọi những kẻ phản tặc đảo chính là lũ du côn. Danh xưng đó cũng xứng đáng với những kẻ bất tài vô hạnh như đám tướng tá làm đảo chính theo lệnh của quan thầy ngoại bang. Nhưng cái hậu quả tệ hơn là hình ảnh của dân tộc Việt Nam đã bị hoen ố trong con mắt của những con buôn chính trị nước Mỹ. Bởi vậy, người Mỹ đã đưa quân vào Việt Nam mà không cần xin phép, xem Việt Nam như là một mảnh đất vô chủ. Khi còn sống cụ Ngô Đình Diệm đã từng nói “tôi tiến hãy tiến theo tôi, tôi lui hãy giết tôi, tôi chết hãy nói chí tôi”. Ông đã làm tất cả để chứng minh rằng ông không nói chỉ để tuyên truyền như tên Việt Gian Hồ Chí Minh, một kẻ đi bất cứ đâu chọn nơi trú ngụ cũng tính toán đường chạy trước tiên.

Về phần ông Ngô Đình Nhu, mặc dù không có được cái uy dũng của một lãnh tụ quốc gia như ông Ngô Đình Diệm, song ở trong con người của ông Ngô Đình Nhu là một trái tim yêu nước nồng nàn. Tất cả lòng yêu nước đó đã được ông gói gắm trong tác phẩm “Chính Đề Việt Nam” mà ông là tác giả thủ bút. Từ kiến thức và kinh nghiệm của một người vốn nghiên cứu chuyên môn cổ tự, thư viện, và am tường lịch sử, ông đã đúc kết tư tưởng của mình trong cuốn sách “Chính Đề Việt Nam”. Không lý thuyết xa vời, không luận bàn hàn lâm, không tranh cãi vô bổ, ông Ngô Đình Nhu đã phân tích từ những dữ kiện lịch sử để đi đến những nhận định một cách khách quan, từ đó đưa ra những hành động cụ thể. Tư tưởng của Ngô Đình Nhu có thể tóm lược một cách chung nhất đó là: xây dựng một hệ thống lãnh đạo quốc gia có nền tảng, có tính kế thừa, và mang đậm nét tự tôn dân tộc. Qua phân tích bối cảnh lịch sử của Việt Nam, ông nhận thấy rõ ràng một chân lý là: kho tàng văn hóa cũng như trí tuệ của dân tộc Việt Nam đã bị phá hủy nghiêm trọng bởi kẻ thù xâm lược, hết Tàu lại Pháp, chúng luôn tìm cách tiêu diệt những nền tảng văn hóa của dân tộc Việt Nam trong thời gian cai trị. Quả đúng như vậy, chẳng có một kẻ xâm lược nào lại muốn những người bản xứ tự vươn lên làm chủ, chính vì vậy,

chủ trương ngu dân, đốt sách, ăn cắp tư liệu quý là hành động thường thấy ở những kẻ xâm lược. Cũng chính bởi sự chèn ép và tiêu diệt văn hóa Việt Nam một cách có chủ đích và hệ thống, nên lãnh đạo ở Việt Nam trong suốt chiều dài lịch sử luôn có một đặc điểm là không có tính kế thừa.

Như vậy, tư tưởng của ông Ngô Đình Nhu rõ ràng đã nhắm tới một mục đích duy nhất là gây dựng một nền tảng cho chính trị học Việt Nam, tạo ra tính liên tục và kế thừa cho những giai đoạn lãnh đạo đất nước kế tiếp, từ đó đưa Việt Nam đến phú cường. Bây giờ đặt câu hỏi, nếu đất nước được phú cường, thì ai là người được hưởng lợi? Chắc chắn là không chỉ gia đình họ Ngô Đình, mà là toàn thể nhân dân Việt Nam. Như vậy, hành động, tư tưởng, và việc làm của ông Ngô Đình Nhu là vì mục đích cá nhân hay vì tương lai chung của dân tộc? Vì vậy, những kẻ vu cáo cho 2 anh em ông Ngô Đình Nhu, Ngô Đình Diệm là gia đình trị là hoàn toàn có mưu đồ ác ý. Nếu hiểu một cách có thiện ý thì có thể những lời phê phán đó chỉ đơn giản xuất phát từ sự ghen tị tầm thường của những kẻ đốt nát mà muốn đua chen, bắt tài mà muốn được ngời ngời cao, không công trạng mà muốn được hưởng bổng lộc, không đức độ mà đòi được người đời trọng vọng. Nếu hiểu theo cách phê phán một [cách] chặt chẽ hơn, sẽ thấy những dụng ý đả đố những tư tưởng phục hưng đất nước sẽ đồng nghĩa với việc làm lợi cho ngoại bang, cho kẻ thù của dân tộc. Tất nhiên không một kẻ thù nào cũng như các nước ngoại bang lại muốn cho dân tộc Việt Nam có thể vươn lên cạnh tranh với họ, vì vậy hành động tiêu diệt, hủy bỏ những tư tưởng yêu nước sẽ đồng nghĩa với việc phản quốc, làm Việt Gian tay sai cho ngoại bang.

Ngoại bang ở đây là ai? Là những kẻ tự nhận mình là đồng minh với tất cả những nước yêu chuộng tự do. Hoa Kỳ, John F. Kennedy từng tuyên bố người Mỹ đang chiến đấu vì tự do, sẽ đưa vai gánh vác với các nước tự do, nhưng thực tế người Mỹ đã nói dối. Họ đến Việt Nam không phải vì muốn bảo vệ cho dân tộc Việt Nam thoát khỏi bàn tay của lũ thực dân đỏ, mà họ muốn tạo ranh giới với thế giới mới bằng cuộc chiến tranh lạnh. Hoa Kỳ không kết thúc chiến tranh ở Triều Tiên bằng việc giải phóng cho nhân dân Triều Tiên thoát khỏi nanh vuốt của lũ Thực Dân đỏ. Hoa Kỳ cũng đã làm điều tương tự với nhân dân Việt Nam, với nhân dân Đức. Hoa Kỳ chỉ muốn điều khiển cuộc chiến theo ý muốn của một người chia lại thế giới, chứ không hề đếm xỉa đến tự do của những người dân bị áp bức. Chính vì vậy, thay vì chính sách tiêu diệt tiềm lực của đám tay sai khủng bố đỏ là những tên Việt Cộng nằm vùng bằng Ấp Chiến Lược của chính phủ Ngô Đình Diệm, người Mỹ đã tìm mọi cách đưa quân đội vào Việt Nam để leo thang chiến tranh buộc nhân dân Việt Nam phải rơi vào cảnh máu lửa. Khi bị khước từ quyết liệt từ phía chính phủ đệ nhất Việt Nam Cộng Hòa, Hoa Kỳ đã cấu kết với những tên Việt Cộng nằm vùng như Thích Trí Quang, tạo cho những tên Việt Gian này những ưu thế để xách động quần chúng nổi dậy chống chính quyền. Xáo trộn chính trị yên bình của Việt Nam Cộng Hòa đệ nhất luôn bị bàn tay lông lá của CIA thò vào, cuối cùng, Hoa Kỳ đã bỏ tiền để thuê những tên tay sai cho thực dân Pháp trước kia để loại bỏ một chính phủ vì Tổ Quốc

Việt Nam, vì Dân Tộc Việt Nam. Đây là một ví dụ tiêu biểu cho khái niệm ngoại bang mà người viết ám chỉ tới.

Ai là kẻ thù? Là những kẻ thực hiện kế hoạch xâm lược Việt Nam dưới mọi hình thức, bằng vũ trang, bằng đào tạo tay sai để cai trị Việt Nam theo sự chỉ đạo của chúng, bằng việc rũ bỏ tất cả những giá trị dân tộc để thay thế bằng tư tưởng sùng bái, nô lệ chúng. Nga Cộng và Tàu Cộng là những thế lực như vậy. Nga Sô là quốc gia đầu tiên đã bị cưỡng ép chấp nhận chủ thuyết Cộng Sản qua cái gọi là Cách Mạng Tháng Mười. Thực chất Cách Mạng Tháng Mười là một nguy từ để che đậy âm mưu xâm lược của Lenin qua chiêu bài Quốc Tế Cách Mạng. Quốc Tế Cách Mạng để Lenin có thể xách động những người lao động khốn khổ phương tây nổi dậy chống chính quyền làm rối ren tình hình chính trị của các nước phương tây. Quốc Tế Cách Mạng để dụ khị những người dân bị áp bức ở xứ nô lệ vùng lên chống lại chính quyền cai trị, để rồi thoát được nanh vuốt của Tư Bản Xanh như Anh, Pháp, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, Hà Lan, v.v. thì lại rơi trọn vào tầm ảnh hưởng của Nga. Quốc Tế Cách Mạng để đào tạo một thế hệ thái thú, toàn quyền kiêu mới với sự cai trị dựa vào những tên tay sai bản xứ. Bởi vậy, không có gì ngạc nhiên khi Lenin là người đầu tiên đề cập đến vấn đề thuộc địa. Trung Cộng là một nạn nhân của Nga Cộng, tuy nhiên, ý thức của một kẻ đại hán đã chỗi dậy để chúng đủ khôn khéo mà sử dụng sự hỗ trợ của Nga Cộng để nuôi dưỡng mộng bành tướng. Chính vì vậy, mặc dù tại Tàu, vẫn còn tồn tại cảnh người kéo cày thay trâu ngựa, nhưng vẫn có “cách mạng cộng sản” xảy ra. Và Mao Trạch Đông đã sáng tạo ra những cái ngu xuẩn nhất, mâu thuẫn nhất trong thế giới loài người đó là tiến lên thể chế chính trị xã hội chủ nghĩa từ một nước còn rửa chưa sạch những ý nghĩ quân thần.

Ai là tay sai? Tất nhiên đó là Hồ Chí Minh và băng đảng của hắn. Khác với nhiều nhân sĩ xuất dương để mưu cầu chuyện cứu nước bằng con đường học vấn, Hồ xuất ngoại để tìm đường mưu cầu phú quý. Đặt chân lên đất Pháp, hắn đã làm đơn xin được làm tay sai cho Thực Dân Pháp qua lá thư xin học Trường Thuộc Địa. Thất bại, hắn bèn tìm đến một ông chủ khác là Nga Cộng, nhưng vì vốn học thức của hắn quá nghèo nàn nên Stalin cũng như các quan thầy của hắn không trọng dụng. Theo chân Borodin hắn làm chân phiên dịch, thực hiện sứ mạng đỏ hóa nước Tàu. Dù vậy, với khả năng lưu manh được trường đời đào tạo, nên hắn đã dần hãm hại tất cả những ai cản bước đường tiến thân của hắn để leo lên vị trí đặc lực nhất trong hàng ngũ tay sai của Thực Dân Đỏ mang máu Việt. Chính vì trong Hồ, không hề tồn tại một chút mảy may về lòng yêu nước, nên Hồ khác với Mao Trạch Đông là đã không lợi dụng sự giúp đỡ của Nga Sô như một phương tiện, mà hắn chấp nhận làm thân khuyển mã để phục vụ lợi ích của mẫu quốc đỏ và sau này là cả Tàu Cộng vì quyền lợi thống trị nhân dân Việt Nam để được hưởng cái thú của những loại hôn quân trong lịch sử kiêu Lê Ngọa Triều, Minh Mạng, Tự Đức v.v..

Như vậy như đã phân tích nhận xét ở trên, những kẻ vì lợi ích bản thân mà tiêu diệt tinh thần yêu nước của 2 anh em họ Ngô thì có nghĩa chúng có chung mục đích với ngoại bang, kẻ thù, và tay sai cho Thực Dân Đỏ. Để minh chứng cho điều này, người viết xin

đưa thêm những dẫn chứng khác. Sau khi đã vâng lệnh ngoại bang, thông đồng với bọn tay sai Thực Dân Đỏ tiêu diệt lãnh tụ, đám tướng tá du côn đã tiếp tục nghe lời xúi giục của những tên Việt Cộng nằm vùng để tiêu diệt, truy lùng những thành viên đảng Cần Lao vốn được ông Ngô Đình Nhu xây dựng với kỳ vọng đào tạo ra một lớp lãnh đạo kế tiếp để kế tục sự nghiệp của ông Ngô Đình Diệm. Chưa hết, tất cả những thành tựu đã làm được của chính phủ đệ nhất Cộng Hòa đều đã bị thiêu hủy không thương tiếc, những mạng lưới tình báo chống thâm nhập của VGCS bị phá bỏ, Ấp Chiến Lược là vũ khí hữu hiệu để cách ly VGCS với những người dân thường cũng bị xóa sổ, những tên VGCS nằm vùng ác ôn được tha bổng. Vậy thử hỏi, sau ngàn đấng những việc làm phản quốc đó thì liệu đám tướng tá đảo chánh có được xem là Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng hay là Lũ Côn Đồ Phản Quốc?

Hiện nay, đất nước đã rơi vào cảnh thực sự lâm nguy, không phải bởi sự xâm lược của Tàu Cộng đang hiện hữu mà là bởi những khái niệm đã bị hoàn toàn đảo lộn tại Việt Nam. Người yêu nước thì bị gọi là Việt Gian, lũ bán nước thì được gọi là yêu nước, bọn phản quốc thì ngẩng cao đầu, người cứu nước thì phải lẩn tránh. Lịch sử bị đảo lộn, người tốt kẻ xấu lẫn lộn, sự chen chân phá hoại của VGCS ở khắp mọi nơi, từ cộng đồng đến tổ chức tôn giáo, gây nghi hoặc chán nản cho tất cả những người còn tấm lòng với đất nước. Khi tốt xấu không phân biệt được, đúng sai không rõ ràng, trắng đen lẫn lộn, tức là luân lý bị mất, xã hội cũng như con người sẽ rơi vào trạng thái của những con vật, làm theo bản năng. Như vậy nếu nước chưa mất, thì cũng sẽ mất, dân tộc có còn thì cũng sẽ bị đồng hóa. Ngược lại, đạo lý còn thì dầu, nước có mất vẫn lấy lại được, dân tộc có lưu vong cũng không bị xóa sổ, ngày tăm tối qua thì tương lai sáng lạn sẽ tới, giống như Nguyễn Trãi từng viết “Càn Khôn Bĩ Rồi Lại Thái, Nhật Nguyệt Hối Rồi Lại Minh”.

Vì vậy, hãy phục hưng lại tinh thần yêu nước, tự tôn dân tộc của 2 vị anh hùng dân tộc Ngô Đình Diệm, Ngô Đình Nhu, hãy tự hào khi là một thành viên của Đảng Cần Lao, hãy phục hoạt lại những chân giá trị của lịch sử, biết kế thừa trên những nền móng mà tiền nhân đã dày công xây dựng. Những kẻ đang tìm cách phá hoại hình ảnh tốt đẹp của 2 vị anh hùng dân tộc họ Ngô cũng như Đảng Cần Lao, là những tên Việt Gian đang là tay sai Thực Dân Đỏ tức Việt Gian Cộng Sản hoặc tay sai của chúng. Những người Việt yêu nước cần phải có hành động thích đáng trừng phạt lũ phản dân tộc này.

24/10/2011
Trọng Tín (Kyoto)

Nguồn: Internet: <http://vuhuyduc.blogspot.com/2011/10/tai-sao-can-phai-noi-guong-nhung-nha.html>. BKT sưu tầm từ liên mạng.

*Đăng ngày Thứ Hai, October 31st, 2011
Ban Kỹ Thuật Khoá 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*